

timen i Underhuset, og den virker overordentlig heldigt netop i den Retning, som Mindretallet, saa vidt jeg forstaar, har tænkt sig. Det, at man kan bringe Spørgsmaal vedrørende Udenrigspolitikken paa Bane uden nogen Forberedelse, rette Spørgsmaal til vedkommende Minister med det samme, er en overordentlig fordelagtig Ordning, og noget saadant kunde jeg for mit Vedkommedne meget godt tænke mig herhjemme, hvis der kunde findes Tilslutning dertil. Der er paa den anden Side den Mangel derved, at en egentlig Diskussion kan ikke finde Sted. Det er korte Spørgsmaal, der stilles, og korte Svar, Ministeren giver, og hvis der kræves nærmere Redegørelse, forlanger hani Regelen Udsættelse til næste Møde med at give Svaret.

Jeg tror hermed at have gennemgaaet alle de væsentligste af de Underændringsforslag, som det radikale Venstre har Answeret eller Medansvaret for. Jeg har endnu kun tilbage at nævne, at vi har tiltraadt det af Socialdemokraternes ærede Ordfører (Hans Nielsen) allerede omtalte Underændringsforslag om, at Tjenestemænd under Udenrigsministeriet fritages for at bære Uniform. Den ærede Ordfører syntes jo, at det egentlig var et urimeligt Forslag, og hvis der skulde være nogen Mening i det, skulde det være et Forbud mod at bære Uniform. Jeg tror, at et saadant Forbud vil være ganske overflødigt. Jeg tvivler ikke om, at Tjenestemændene netop selv vil føle det som en Lettelse at blive Uniformen kvit. Uniformerne bør tilhøre Fortiden, og de, der nu eksisterer, kan jo passende finde Plads i Raritetssamlinger. Den ydre Pragt, den ydre Pynt var et af Særmærkerne for det gammeldags Diplomati. Nu vil en jævn, borgerlig Form svare bedst til hele den Udenrigstjeneste, som tilsigtes skabt gennem de foreliggende Lovforslag.

Udenrigsministeren (Scavenius): Det ærede Udvalg har arbejdet ivrigt og flittigt — det afgiver denne Betænkning et uomtvisteligt Bevis paa —, og for denne Iver og Interesse vil jeg sige det ærede Udvalg Tak. Maaske kunde jeg ønske noget færre Ændringsforslag og noget større Enighed, men man kan jo ikke faa alting. Der er vist ingen, der venter af mig, at jeg skal gennemgaa hele Massen af Ændringsforslag. Det vilde unødigt optage dette høje Tings Tid. Jeg vil indskrænke mig til en noget nærmere Omtale af de vigtigste Spørgsmaal, om hvilke der hersker Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Flertal og mig. Disse Spørgsmaal er,

som det fremgik af de ærede Ordføreres Taler, tre. Det er de nye Posters Besættelse, Valget af den eventuelle Direktør og Tjenestemændenes Adgang til Bierhverv.

Angaaende Spørgsmaalet om de nye Posters Besættelse har der i Udvalget dannet sig et Flertal — jeg kunde fristes til at sige et mærkeligt Flertal, mærkeligt, fordi de Elementer, hvoraf det bestaar, ikke har kunnet blive enige om en fælles Motivering. Socialdemokraterne er bl. a. gaaet med, fordi de mener, det er af saa stor Betydning at finde de rette Mænd, at der nødvendigvis her maa finde et nøje Samarbejde Sted mellem Rigsdagen og Ministeriet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen hævdede, at dette ikke havde noget som helst med Politik at gøre, altsaa, at denne Motivering ikke vilde bringe Politik ind i Embedsbesættelserne. Efter den Motivering, som Socialdemokraterne har givet, var den Anskuelse, at man netop ønskede at gøre Embedsbesættelserne politiske, jo, synes det mig, berettiget. De Radikale paa deres Side ønsker, at Bevillingsmyndigheden skal udøve en Kontrol. Dette Udtryk forekommer mig ikke helt klart, idet det kan gaa alene paa Tidspunktet for Oprettelsen af de nye Poster, men ogsaa kan fortolkes som tagende Sigte paa selve de Embedsmænd, der skal udsendes. De Konservative er gaaet med, fordi de forudsætter, at der i Øjeblikket ikke er de Mænd, der skal til for at besætte disse Poster, og af den Grund mener de, at Bevillingsmyndighederne bør skønne over Tidspunktet. Dette Standpunkt maa jeg indrømme søger at undgaa ethvert politisk Skær ved Embedsbesættelserne.

Som man ser, er de forskellige Motiveringer ret brogede, og jeg synes, det vil blive interessant at se, saafremt Ændringsforslaget bliver til Lov, hvorledes Koalitionen vil blive enig om at føre det ud i Praksis. Hvis jeg her skal tage Stilling til disse tre Motiveringer, vil jeg sige, at de Konservatives Motivering forekommer mig mest uforstaaelig. Hvad vil det sige, at de forudsætter, at Posterne ikke kan besættes? Jeg ved ikke, hvorledes de konservative Medlemmer af Udvalget er kommet til en saadan Forudsætning. Jeg har hverken meddelt selve Udvalget eller de konservative Medlemmer af dette, hvorvidt jeg har Mænd til Posternes Besættelse eller ej. Jeg har sagt, og det gentager jeg, at jeg ikke vil besætte Posterne blot for at have den Fornøjelse at udnævne